

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Deixant llast
La Generalitat ha venut 21 immobles per un import de 331 milions des del 2012, i en posa 13 més a subhasta perquè vol recaptar 864 milions més.

10
anys

Clos admet errors
L'alcalde de Barcelona, Joan Clos, admet "errors" en la gestió del cas del Carmel però acusa l'oposició de voler aprofitar-se de la desgràcia.

20
anys

Les acusacions de Roldán
Roldán acusa Serra, Vera, Corcuera i Barrionuevo i Garzón passa al Suprem les denúncies de l'exdirector de la Guàrdia Civil.

Daixonses i
dallonses

Ramon
Solsona

És que sóc
molt jove

Entro en una botiga que és mig perfumeria mig d'articles de neteja i demano paper de vidre. "Paper de vidre? Com? Què diu?", fa la dependenta, una noia d'uns 25 anys d'expressió clarament catalana. "Paper de vidre, diu?" Li explico què és amb paciència pedagògica, però ni ella ni una altra companya saben de què els parlo. M'hi resisteixo tant com puc, però al final ho dic en castellà: "El paper de vidre serveix per *lijar*." "Ui, no, no en tenim, però això de *paper de vidre* deu ser nou, oi?" I rebla molt convençuda: "És que jo sóc molt jove." Quan li dic que jo ho vaig aprendre quan tenia dos o tres anys em va mirar amb indulgència, amb cara de pensar que jo de petit era un setciències repel·lent. Massa jove

Es veu que tothom és
massa jove per fer servir
el català amb propietat

per aprendre res de nou, ni tan sols relacionat amb la teva feina. Encara que tu no en tinguis, el paper de vidre és un producte propi del teu ram. Tanmateix li va fer gràcia això del paper de vidre, ves quina cosa més curiosa. "Tan fàcil com és de dir-ne *lija*!", devia pensar. Ella, massa jove, i jo massa perepnyetes.

Per què no vaig dir *lija* des d'un primer moment? Per què no vaig començar amb un "*buenos días*" i així ens hauriem entès tots, inclosa la seva companya sud-americana que, ella sí, va mostrar interès a saber què era el paper de vidre? No cal ser jove per ignorar el català. He sentit *lija* i *destornillador* –a qui no vol cols, dos plats– a un fuster de tota la vida i d'aquí de tota la vida. I *bolleria* a un forner de tota la vida, i vidre *templat* a un vidrier de tota la vida, i *tabic* a un paleta de tota la vida, i veig escrit "llegums cuites", en femení, en una botiga de llegum cuit de tota la vida. Són casos reals i tots recents. Jo em pensava que la gent de l'ofici de tota la vida són els que preserven més bé el vocabulari genuí de cada gremi. Però es veu que tothom és massa jove per fer servir el català amb propietat. I el català, massa vell, passat de moda.

LA
IMATGE
DEL DIA

Humor per
reivindicar
la vida

La imatge ens arriba de Medellín i ho diu gairebé tot. Correspon a la 'Marcha por la vida' celebrada ahir en 40 ciutats de Colòmbia, en plena negociació de pau entre el govern i les FARC. ■

LUIS EDUARDO
NORIEGA / EFE

Ara torno
Mobile

Pep
Riera

Quan plou, el primer que fa la meva dona és mirar el mòbil i l'estació meteorològica domèstica que li van portar els Reis perquè li confirmin que el que ha acabat de veure amb els seus ulls i/o comprovat amb gotes caient-li a sobre és cert. És una hipermotivada (en llenguatge dels nanos) del temps. Això, a més, té una part clarament positiva per a la comunitat familiar, com ara que quasi mai se'ns mulla la roba estesa, perquè té la previsió meteorològica sempre sota control. L'estació meteorològica la té sobretot per comprovar que els indicadors quadren amb el temps que li diu el mòbil i/o que fa a fora. Però el que ha resultat un progrés és el mòbil, perquè des que hi té l'aplicació del temps amb

prou feines se'ns ha malaganyat cap bugada.

Faig aquest elogi de la utilitat domèstica del mòbil ara que hem viscut un any més el gran esdeveniment que és el Mobile World Congress i que ha tornat a ser un èxit sense precedents per a Barcelona i Catalunya. Jo no estic capaçitat per valorar el contingut del Mobile (que és com se'n diu si vols fer veure que estàs al dia), però sí que m'atreveixo a dir que ha estat una gran aposta de ciutat i de país. Per una raó molt senzilla: al principi va ser una aposta per l'estri de moda –el mòbil– i s'ha acabat convertint –casualitat o visió, és igual– en la cita anual dels actors mundials que controlen i determinen la comunicació

ANTHONY GARNER

entre persones i/o aparells. O sigui, segurament l'activitat global que ja està movent més quantitat de diners i que està determinant més la nostra manera de viure. Ho hem vist sobretot en les dues últimes edicions. I les que vénen sembla que encara més.

L'altra cosa que em veig amb cor de dir és que el que el Mobile ens indica que el que ve és que aquest aparell

del qual ara ja no ens sabem desprendre serà encara més imprescindible, perquè acabarà fent-nos-ho tot. I quan dic tot, deixin anar la imaginació. I això sí que m'escama una mica. Com que sóc de la generació analògica o, dit a la manera actual, no sóc un nadiu digital, m'agradaria que l'ús del mòbil estigués una mica sota control.

No necessito que em digui si he millorat el meu revés, si he posat prou sal a la recepta que estic cuinant, si he caminat prou metres, si fa tants dies que no jugo a tal joc o si tinc més amics dels que em penso a la xarxa social tal.

Hi ha moltes coses que encara vull fer analògicament. Ara mateix, aprofito que la meva dona no és a casa, trec el cap per la finestra i veig que no plou.